

Francie 2016 – ME fotbal

Náhodným výběrem nebo losem jsem dostal přiděleny jednotlivé vstupenky na utkání naší reprezentace ve skupině fotbalového Mistrovství Evropy v červnu 2016, které se hrály postupně v Toulouse, Saint Etienne a Lens. Na každý zápas 1 vstupenka.



Dlouho jsem se rozhodoval o přijetí vstupenek, dokonce jsem uvažoval o cestě do Francie jen samostatně autem s přespáváním pod širákem u auta na parkovištích, jak jsem to dělal dříve. S tím naprosto rezolutně nesouhlasila mamina a doslova se mi na ten výlet vnutila. Tím padla možnost toho přespávání ve spacáku pod širákem a musel jsem naplánovat celou cestu s ubytováním na hotelu nebo penzionu.

Celý výlet jsem koncipoval jako vzpomínkové putování po některých místech, které jsme již dříve navštívili při našich plavbách na francouzských kanálech. Navíc s úmyslem si pobyt prodloužit o pobyt u moře. Komplikací ještě bylo, že jsem se vracel jen 2 dny před naším odjezdem do Francie z dovolené na lodi v Německu spolu s Honzou, Honzíkem a Kájou.

Všechny hotely a penziony se mi podařilo rezervovat v časové ose našeho výletu a je možné vyhodnotit všechny pobyty ve velmi pestrém spektru. Od rodinných penzionů, přes apartmán u moře až po klasický hotel.

Odjíždíme v sobotu 11.června naším novým Capturem (Renault) s automatickou převodovkou a já si to určitě užívám. Projedeme Německem a za Besanconem po dlouhé cestě (960 km) se ubytujeme v penzionu „Chambres d'hôtes chez Becassine et Ficelle“. Nejdříve musím vysvětlit, že mamina už odjížděla se svými psychickými problémy a doufali jsme oba, že ta cesta ty depky odplave. Byl to opravdu rodinný penzion, v blízkosti řeky Saone a kanálu du Rhone au Rhin, kde jsme pluli na lodi v roce 2012. Majitelé se o nás opravdu až trochu vlezle starali a s mojí francouzštinou to bylo těžké dorozumívání. Ubytovali jsme se a trochu se prošli po okolí a po krásné zahradě se starožitnostmi z původního statku. Pokoj byl taky ve stylu starého retro. Ráno jsme šli do obývacího pokoje na snídani. Starostliví hostitelé neudělali na maminu zrovna patřičný dojem. Já jsem poděkoval za tu péči a služby a odjeli jsme na další cestu.



Dál jsme mířili na jih a po další dlouhé cestě jsme (620 km) dorazili do městečka Le Barcares k našemu dalšímu pobytu. Rezervaci jsme měli v typicky přímořském hotelu, ale po příjezdu do hotelu už nebyla v provozu recepce. Byl problém, jak se dostat do hotelu a na pokoj. Volal jsem na tel.číslo uvedené na rezervaci, ale telefon jsme slyšeli zvonit v hotelu na recepci, kde nikdo nebyl. Vůbec jsem nevěděl co dělat dál. Po dlouhé době vyšel z hotelu jeden pán, kterého jsem se složitě vyptával na možnost přístupu do hotelu. Ten pán nakonec zavolal někomu z hotelové recepce a pak už to šlo. Měli jsme si vyzvednout vše ve schránce umístěné vedle hlavního vchodu. Byly tam informace, dokonce v češtině, spolu s kódem pro vstup do hotelu a kartou pro vstup na pokoj. To jsme si ale oddychli.

Po ubytování v perfektním apartmánu s výhledem na moře jsme se šli projít kolem hotelu a na pobřeží. Ale brzy jsme si šli lehnout, ta cesta ve dvou dnech byla náročná. Navíc mne čekala druhý den další dlouhá cesta do Toulouse na fotbal.



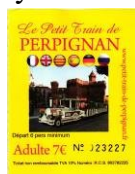
Musel jsem odjíždět brzy, protože utkání Mistrovství Evropy ČR – Španělsko začínalo už v 15 hodin a chtěl jsem být tam brzo, protože jsem nevěděl jak daleko od stadionu se mi podaří zaparkovat. Tam a zpátky to bylo 400 km. Nakonec se mi podařilo zaparkovat asi 1 km od stadionu. Perfektní stadion, úžasná atmosféra a měl jsem velmi dobré místo. Fotbal velmi zajímavý, ve španělském týmu mnoho známých fotbalistů z nejlepších družstev kontinentu (Piqué, Ramos, Fabregas, Iniesta). Naše sestava – Čech, Kadeřábek, Sivok, Hubník, Limberský, Gebre Selassie, Darida, Plašil, Rosický, Krejčí a Necid, střídali Pavelka, Šural a Lafata. Dlouho jsme drželi remízu, ale v 87.minutě nám dal gól právě Piqué. To je prostě úděl Čechů, nezvládneme závěr, už se asi vidíme v šatně. Perfektní byla i organizace dopravy, odjezd po fotbalu, kde bylo 35 tis.diváků (vyprodáno), byl bez problémů a rychlý. Po cestě jsem se ještě zastavil na parkovišti s výhledem na monumentální hrad Carcassone. Na hotel jsem přijel až večer a rád jsem se usadil k televizi a koukal jsem na jiný zápas ME.



Španělsko - Česko 1:0, bod byl blízko, soupeř udeřil těsně před koncem Fotbal



Další den v úterý 14.6. jsme strávili na výletech. Nostalgicky jsme se zastavili u kanálu De Midi, na naší zastávce plavby v roce 2007 u vinařského zámku Chateau de Ventenac en Minervois. Prošli jsme se kolem kanálu a zavzpomínali. Několikrát po naší plavbě jsme si nechávali posílat dobré červené víno vždy před Vánoci, ale přeci jenom už moc vínu neholdujeme, tak jsme ani nic nekoupili. Po návratu jsme si udělali menší výšlap po pobřeží a taky jsme si dali večeri v pěkné zahradní restauraci. Další den jsme odpočívali kolem moře, i když na koupání to moc nebylo, protože byla ještě studená voda. Navečer jsme šli po pobřeží až na okraj našeho města, kde jsme taky dokoupili naše zásoby v supermarketu. Měli jsme vybavenou kuchyňku, tak mamina vařila z místních zdrojů. Další výlet ve čtvrtek 16.6. byl do krásného města Perpignan. Trochu jsme se prošli v centru města, ale přeci jenom, už nám ta turistika moc nejde, tak jsme si zaplatili výlet vláčkem po městě. Byl to moc hezký okruh úzkými uličkami města, hodně jsme obdivovali mašinfiru, že se všude trefil. Pak jsme si ještě prošli velkou tržnici, tedy spíše bleší trh. V zahradní restauraci jsme si dali oběd. Po návratu jsme trochu zabalili a prošli se ještě jednou na pobřeží.



Po snídani v pátek 17.6. jsme se vydali na naši další cestu, Museli jsme projet trasu z Le Barcares do Pralongu, do našeho dalšího ubytování (510 km) a po ubytování v penzionu „Chambres d'hôtes de Daguets“ jsem ještě musel stihnout fotbal ČR – Chorvatsko v Saint Étienne, který začínal v 18 hodin. Projížděli jsme nádherným Národním parkem des Monts d'Ardeche, dálnice vedla zaříznutá do pohoří a my jsme projížděli i ve výšce 1.000 m/nm. Na skoro vyprodaném stadionu Stade Geoffroy-Guichard (38 tis.diváků, kapacita 42 tis.diváků) se odehrálo velmi dramatické utkání. Češi v podobném složení, jako v prvním utkání, jen místo Gebre Selassieho nastoupil Skalák a místo Necida hned od začátku Lafata. Střídali Šural, Škoda a Necid. Prohrávali jsme už 0:2 goly Perišiće a Rakitiće, ale naši fantastickým závěrem góly náhradníků Škody a Necida (pok.kop) srovnali na konečných 2:2. To bylo ještě nadějně pro případný postup z naší skupiny ME. Ale tu plichtu si zavinili chorvatští diváci, protože v době, kdy ještě 2:0 vedli a byli ve velké euforii, diváci naházeli na plochu mnoho dýmovic a rachejtli. Rozhodčí musel utkání na dlouhých 10 minut přerušit a pak přišel ten trest pro Chorvaty naším vyrovnáním. Ještě venku před stadionem si vylévali Chorvati vztek a tak jsem hledal skulinku, jak z té vřavy bez úhony vykličkovat, taky jsme měl na sobě český dres.



Česko - Chorvatsko 2:2, fotbalisté za skvělý závěr berou první bod

Noční návrat zpět do penzionu už byl bez problémů. Zabudovaná navigace v autě zase pomohla. Tady chci ještě připomenout, že mamina neměla vstupenky na fotbalové zápasy a ani by to neunesla. Ten mumraj kolem stadiónů byl neskutečný. Takže během mých návštěv na stadionech zůstávala na hotelu sama. Teprve druhý den jsem si mohl prohlédnout penzion a jeho okolí. Byl to příjemný penzion, kde jednu část objektu obývali majitelé a druhou částí bylo ubytování hostů. Jen opět velká starostlivost majitelů nám dělala trochu problémy, zvláště mamině. Na snídani jsme šli do obytné části majitelů, obsluhovala nás domácí paní a její manžel na nás celou dobu shlížel od své snídaně. A to byl trochu problém, protože mamina v té době nemohla nic sladkého a z mých zkušeností právě ve Francii jsou hotelové snídaně především sladké. K tomu ještě ta péče majitelky a velmi vstřícné česky psané cedulky s názvy a popisy množství všech ingrediencí co nám naservírovali. Mamina brzy odešla, já jsem si ještě chvíli užíval snídani a musel jsem vysvětlit majitelce, že mamina má zdravotní potíže.



Další den jsme si zase užili po výletech. Bylo ale nepříjemné deštivé počasí, tak jsme výlet strávili spíše v autě se zastávkami na zajímavých místech. Tím byly také zahrady krásného zámku Chateau de Bouthéon s ukázkami pěstování domácího zvířectva. Po návratu jsme se šli projít po městečku Pralong, ale brzy jsme šli domů. Mamina byla unavená a já jsem měl práci na internetu.



Po podobně probíhající snídani jsme v neděli 19.6. odjeli na svoji další cestu. Směrem na Lens a Belgii, kde jsme měli zajištěný další penzion. Po cestě jsme zastavili v Digoinu (110 km), kde jsme se zahajovali a končili plavbu na lodi kanálu de Centre v roce 2006. Opět z nostalgie jsme si prohlédli přístav a aquadukt (kanál přes řeku). Další dlouhou cestu jsme jeli přes Troyes, kde byli ubytováni naši reprezentanti, dále přes Remeš, Lille a přes hranici mezi Francií a Belgií do Morslede do rezervovaného hotelu „Hostellerie Daiseldaele“. Velmi pěkný hotel s dobrou restaurací.



Přijeli jsme tam až večer a tak prohlídka okolí probíhala až druhý den. Objeli jsme široké okolí přes města Roeselare a Kortrijk. Vrátili jsme se navečer do hotelu, ještě jsme dali dobrou večeři v restauraci a pak už jsme strávili večer na pokoji. Další den jsme strávili na výletě do belgického města Bruggy. Zase trochu vzpomínání na naši cestu na kanály do Anglie, když jsme se zastavili v tomto nádherném městě v roce 2009. I když nebylo nejlepší počasí, znovu jsme si toto město s potěšením prošli, i když to nebyly takové procházky, jako v tom roce 2009. Už nám tolik nohy neslouží, tak jsme si užili kratší procházky jen po středu města. Odpoledne jsme už se museli vracet do hotelu, protože mne čekal další a poslední fotbalový zápas.



Do města Lens jsem dojel odpoledne, protože zápas ČR – Turecko na stadionu Stade de Bollaert-Delelis začínal tentokrát až večer ve 21 hodin. Zaparkoval jsem chytře blízko stadionu a použil jsem už na plném parkovišti nějakého supermarketu maminy kartu pro invalidy na volném místě určeném právě pro auta s takovou kartou. Ještě před stadionem jsem se dostal do české FANS zóny, celé náměstí bylo plné ještě jásajících a u mnohých už i notně opilých diváků, nejen od nás. Utkání nenašlo naši reprezentaci zrovna v nejlepší pohodě, navíc fandění tureckých diváků bylo nepříjemné a urážlivé. Naši nastoupil v málo

pozměněné sestavě, když nastoupil Pudil místo levého obránce a v záloze poprvé Dočkal s Pavelkou. Střídali Škoda, Šural a Kolář. Prohráli jsme 0:2, góly nám dali Yilmaz a Tufan. Tím naše účast na ME skončila, na posledním místě skupiny s jednou remízou. Smutek našich fandů, naopak velká euforie Turků venku po utkání, zase jsem musel rychle odejít k autu. Noční návrat na hotel proběhl bez problémů.



Ráno 22.6. jsme pobalili, posnídali a odjeli domů. Trasu 920 km jsme projeli docela svižně, Už odpoledne jsme byli doma. Jak naši cestu hodnotit? Asi by to muselo být odděleně. Já jsem si vše užíval náramně, cestu novým autem, fotbal, stadiony, ubytování, moře, výlety za vzpomínkami a prohlídky krásných měst. U maminy asi to hodnocení bude mírně odlišné. Vzhledem k tomu, jak se zdravotně cítila a s vědomím odmítání většího uskupení lidí, to nebyla určitě cesta z povinnosti a s obavou o mne v případě, že bych jel sám, jak jsem původně zamýšlel. Ale jednotlivě byla s výlety, mořem, hotelem na pobřeží Středozemního moře a v Belgii určitě spokojená. Najeli jsme celkem přes 5.000 km.

FRANCIE 11.-22.6.2016								
vstupenky	13., 17., 21.6.	10 300	cena ub	čas cesty	km	Kč cesta	km dálnic	popl.dál.
Chabařovice - Asnans	11.6. - 12.6.	snídaně	1 893	9:33	980	2 401	200	486
Asnans - Le Barcares	12.-17.6.	vlastní str.	6 220	5:38	615	1 507	600	1 458
Le Barcares - Toulouse a zpět	13.6. od 15:00 Španělsko			3:50	392	960		
Le Barcares - Pralong	17.-19.	snídaně	2 650	4:45	506	1 240	500	1 215
Pralong - Saint Etienne a zpět	17.6. od 18:00 Chorvatsko			1:26	100	245	100	243
Pralong - Digoin	oběd,prohlídka			1:35	110	270	0	0
Digoin - Paříž - Moorslede	19.-22.6.	snídaně	7 302	6:32	609	1 492	600	1 458
Moorslede - Lens a zpět	21.6. od 21:00 Turecko			2:00	138	338		
Morslede - Chabařovice	22.6.			9:19	916	2 244		
		10 300	18 065			10 452		4 860
								43 677



Vlastimil Pabián, Chabařovice 8.5.2021